

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Litterae Ottonis Regis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

LITTERÆ OTTONIS REGIS.

Epist. 19.

Sanctissimo & reverendissimo Patri Innocentio sacrosanctæ Romanæ sedis summo Pontifici Otto Dei gratia Romanorum Rex & semper Augustus, cum omni fidelitate & humilitate, subjectionem, filialem dilectionem, & reverentiam. Significamus paternitati vestræ quod nos per Dei gratiam & vestram in bono & prospero sumus statu, & nunquam in meliori quàm nunc modò sumus. Unde vestræ multum gratiamus sanctitati quod nuntios nostros cum magno gaudio nobis remisistis. Rogamus itaque dominationem vestram ut negotium nostrum, quod per Dei adiutorium & vestrum bene est inchoatum, feliciter consummare dignemini. Testis enim nobis sit Deus quod post mortem avunculi nostri Regis Richardi unicum nobis estis solatium & adiutorium: quia scimus veraciter, dum tantum vos habeamus propitium, negotium nostrum promovetur, & ad finem bonum, felicem, & optatum auxiliante Domino perducetur. Vnde vos sicut patrem carissimum & dominum omnibus modis honorare proponimus, & omnia jura vestra, sicut audivistis in litteris nostris, conservare. Negotium enim nostrum vestrum reputetis, quia vobis in adiutorio nunquam desisse volumus, & omnia negotia nostra, quæ vestra sunt, secundum consilium vestrum terminabimus. Quod sanctitati vestræ litteras nostras raro transmittimus inde est quod terra Suevi est inter nos & vos, & si sæpe mitteremus, à Suevis possent auferri, quod tamen in brevi mutabimus. Sed hoc intimo corde rogamus ut sicut per nuntios vestros nobis mandastis, negotium nostrum, quod est vestrum, ad effectum perducatis.

LITTERÆ OTTONIS REGIS.

Epist. 20.

Reuerendissimo in Christo Patri ac Domino Innocentio Dei gratia summo Pontifici Otto Dei gratia Romanorum Rex & semper Augustus, ex toto sibi devotus, debita cum reverentia salutem, & quicquid patri filius. Quantam affectionem erga Romanum imperium vestra gerat clementia, quantumque ipsius exaltationi intendatis, ex vestrarum litterarum inspectione, quas Principibus Alamanniæ tam laicis quàm Clericis destinastis, manifestè potest perpendi. Quanto etiam desiderio, quantoque mentis affectu vestra nos amplectatur paternitas ex plurium litterarum tenore, quas multis Principibus Theutoniæ pro nobis destinastis, in quibus continebatur quod ad honorem & profectum nostrum libenter & efficaciter, quantum cum Deo possetis, intenderetis, sperantes quod nos in devotione quam progenitores nostri circa Romanam Ecclesiam habuerunt non solum persistere, sed etiam proficere cum honoris augmento curaremus, & ex B. Præpositi Bunnensis ac M. de Villa civis Mediolanensis dilectorum nostrorum relatione ipsi que rerum experimentis manifestè cognovimus & intelleximus; qui quàm benigne ipsos aliosque nuntios receperitis, qui cum eis à nobis ad vos transmissi fuerunt, quàmque benignè eos tractare curaveritis, sigillatim ac diligenter nobis insirarunt. Eapropter nos ex devotis devotissimi, paternitatis vestræ beneficia sentientes, utilitatemque exinde nobis provenientè dilucidè cognoscentes, sanctitati vestræ grates referimus uberrimas, excellentiæ vestræ omni omnino exultante mendacio notificantes quod inter Principes inferiores & superiores qui sunt circa Regnum tam ex parte nostra quàm ex parte Ducis Sueviæ, mediante Maguntinensi Archiepiscopo, qui ad hoc plurimam adhibuit operam, quo tamen nondum plenè novimus affectu, usque ad festum beati Martini trevæ sunt firmatæ. Inter Principes tamen Saxoniæ tam nobis quàm Duci Sueviæ adherentes (quam cum festinatione intrare disposuimus ut Regi Dacorum dilecto sororio nostro occurramus, qui in auxilium nostrum ad debellandos inimicos nostros eandem terram proculdubio intraturus est) nullæ trevæ sunt factæ. Ad hoc etiam Maguntinensem Archiepiscopum elaborasse nostrosque consensisse juxta admonitionem vestram, ut colloquium esse debeat inter Andernacum & Confluentiam in proxima sexta feria post festum beati Jacobi Apostoli, vestram nolumus latere pietatem; in quo debent convenire, secundum quod inter eos conductum est, ex parte nostra Colonienfis Archiepiscopus, Monasterienfis Episcopus, Leodienfis electus, Trajectenfis Episcopus, Paderburgenfis Episcopus, Ab-

bas Corbeienfis, Dux Brabantie, & Comes Flandriæ; ex parte verò Ducis Sueviæ, Salzburgenfis Archiepiscopus, Episcopus Frisingensis, Episcopus Basiliensis, Argentinensis Episcopus, Treverensis Archiepiscopus, Dux Meraniæ, Marchio, Conradus de Landisbere, B. Dux Carinthiæ, & ipse Maguntinus tamquam mediator, qui huic rei hæcenus sollicitudinem quam potuit impendit. Qui Principes finaliter de facto imperij in eo colloquio tractare debent & præsentibus diffidis omnino finem imponere; & quod à majori parte ipsorum de corona Romani imperij statutum fuerit, hoc ab ipsis ceterisque Alamanniæ Principibus inviolabiliter volunt observari. Inde est quod licet de prædictorum Principum nostrorum fide ac devotione nullatenus dubitemus, ac de voluntate eorum qui ex parte Ducis Sueviæ in eo debent interesse colloquio pro majori parte bene confidamus, tamen quia paternitatis vestræ protectionem ac Romanæ Ecclesiæ auxilium & auctoritatem in omnibus nostris desideramus negotiis, cogitantes utilius esse pietatem vestram in tempore occurrere quàm post causam vulneratam remedium querere, cognoscentes etiam concessum fore medentibus agrotantibus subvenire, non tamen eos à mortuis suscitare, à sanctitate vestra petimus & devotissimè supplicamus quatenus dum se temporis offeret oportunitas, supradictis omnibus Principibus tam ecclesiasticis quàm secularibus aliisque, si quos prædicto colloquio interesse contigerit, auctoritate apostolica magnificentia vestræ à Deo collata sub pœna & interminatione qua potestis præcipere dignemini ut ipsi negotium nostrum promovere nobisque adherere nullatenus postponant & coronam Alamanniæ, quam nos justè adeptam indubitanter existimamus ab eo qui debuit & in loco quod debuit nobis impostam, defendere & manutenere totis viribus adjuvent ac nitantur; ne prædicta admonitio, quam ad imperij concordiam nostramque utilitatem à manufacturæ vestra factam intelligimus, ad noxam tendat nostramque incommoditatem non modicam. Nos enim paratos in totum & ex toto ea omnia adimplere que à nuntis nostris cum sanctitate vestra sunt condita & conscripta & eorum sigillis sigillata præsentibus scriptis paternitati vestræ significamus & in perpetuum nos observaturos promittimus. Clementia insuper vestræ notificandum duximus quod ex quo coronam regni adepti sumus, nunquam adeo fortes fuimus sicut in præsentiarum existimus, nec Principes nostrique Barones nobis unquam fidelius assisterunt quàm nunc in præsentibus assistunt. Præterea paternitati vestræ notificamus nos præsentium laboribus dedisse licentiam jurandi in nostram animam quod ea vera esse credimus qua de colloquio quod fieri debet proxima sexta feria post festum beati Jacobi Apostoli inter Andernacum & Confluentiam superius scripsimus. Ad hæc, sanctitati vestræ preces porrigimus affectuosas quatenus in negotio Conradi quondam Hildesemenfis Episcopi & Virzeburgenfis electi taliter vos habeatis ut ejus exemplo similia committere ceteri terreantur, & ipsius pœna in Alamanniæ & per imperij universos fines multorum sit metus, & ut in eo vigor Romanæ Ecclesiæ ejusque auctoritas nullatenus enervetur vel depereat. Qualiter enim conversatus fuerit in partibus ultramarinis Apulie, Tuscie, ceterisque partibus imperij, ad quas ipse unquam divertit, quàmque flagitiosa persona in omnibus quæ unquam egit extiterit, quàmque reprehensibilis conversationis semper fuerit, adeo etiam quod in ore ipsius nunquam veritas vel fides deprehendi poterit, cumque noster perjurus sit, & à nobis de infidelitate in veritate argui possit, cum hoc omnibus sit notum, vestram non putamus latere sanctitatem. Nuntis verò nostris dedisse nos in mandatis vestræ innotescere volumus manufacturæ, quod qualitercunque vos in prædictis habueritis, de quo tamen nihil nisi paternum, nisi bonum, nisi nobis utile unquam suspicari fuimus vel in præsentibus suspicamur, ut octo diebus ante diem supradicto colloquio præfixam conspectui nostro se repræsentare nulla unquam occasione postponant. Quicquid autem præsentium latores, Præpositus scilicet de Merfen, & H. de Aquileia vel alter eorum ex parte nostra sanctitati vestræ retulerint, tamquam ab ore nostro processerint, pro constanti & firmo habete dignemini.

* il est, Mar-
cauldusVide lib. 2. epist.
201. 204.